

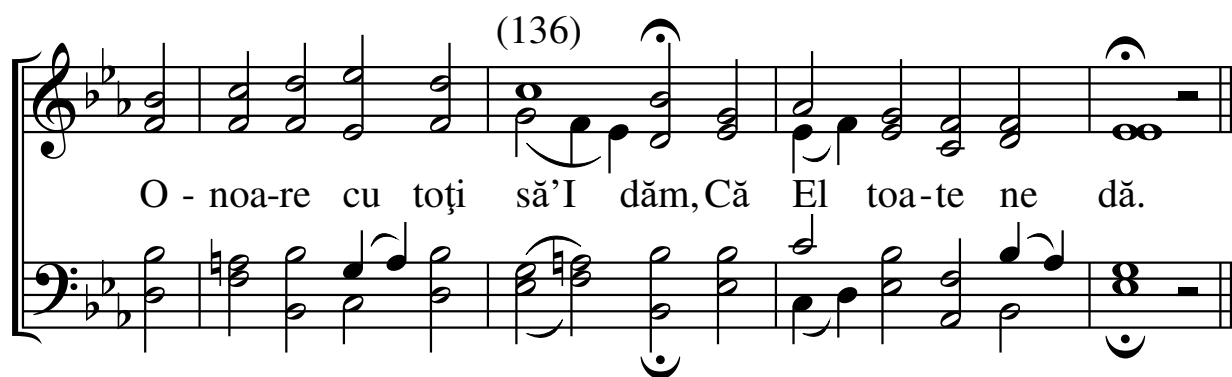
136

Călătoria credinței

(121, 134, 138)

1. Ve - niți co-pii să cân - tăm Dom-nu - lui spre lau-dă,

222

2. El e Păstorul cel bun
 Și iubit ne poartă,
 Pe care Lui se supun
 În viața toată.

3. Și Cuvântul Lui cel sfânt
 Pe pământ ne poartă,
 Și ne mângâie oricând
 În umblarea noastră.

4. Prin El ne descopere
 Toate darurile,
 Ce Domnul ne dăruie
 Și ne întărește.

5. El ne învrednicește,
 Așa slabi să-L mărim,
 Și gând bun ne cinstește
 Să nu ne îndoim.

6. El ne bucură-n toate
 Aici jos pe pământ,
 Prin nevoile toate
 Ne-ajută ca un sfânt.

7. De ne apasă ceva,
 Către Domnul strigăm,
 El ne-aude strigarea
 Și-ajutor căpătăm.

8. La noi milos privește
 Și bucuroși plecăm.
 El calea ne deschide
 Și către cer mergem.

9. Pe calea asta mergem
 Și când lupta sfârșim,
 Sus în cer noi ajungem
 Și-odihnă dobândim.